

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

17.05.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Kwestia ustalenia miejsca opodatkowania VAT usług logistyczno-magazynowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.82.2021.2.WR _____ 3

Silosy, rozumiane jako obiekty budowlane służące do składowania materiałów sypkich (zboże, pasze, cement itp.), mogą w praktyce występować zarówno jako budynek bądź budowla, wyrok NSA z 16 marca 2021 r., sygn. III FSK 3294/21 _____ 4

Kwestia ustalenia miejsca opodatkowania VAT usług logistyczno-magazynowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.82.2021.2.WR

W analizowanej sprawie wnioskodawca będzie świadczył usługi logistyczno-magazynowe na rzecz podmiotu z siedzibą w Belgii. W ramach świadczonych usług na wnioskodawcy będą spoczywać przede wszystkim obowiązki w zakresie: wyładunku towarów, sortowania, sprawdzania ilości towarów i numerów partii, przechowywania towarów, odbioru zamówień, pobierania i pakowania towarów, przygotowania do wysyłki, administracji związanej z wysyłką (np. wydruk odpowiednich dokumentów), inspekcji przedwysyłkowych, załadunku na pojazdy ciężarowe. W stosunku do nieruchomości, na której przechowywane są towary kontrahent wnioskodawcy będzie miał jedynie ograniczone prawo wstępu do pomieszczeń w celu przeprowadzenia kontroli (np. liczby sztuk przechowywanych towarów). Uprawnienie to będzie wykonywane jedynie po uprzednim ustaleniu terminu z wnioskodawcą. Tym samym kontrahent wnioskodawcy nie ma prawa wstępu na teren nieruchomości wnioskodawcy w dowolnym czasie, a pozostałe decyzje w zakresie wykorzystania powierzchni magazynowej, jak np. miejsce przechowywania, dobór sprzętu i pracowników będą podejmowane przez wnioskodawcę.

Wnioskodawca, z wykorzystaniem tego samego magazynu, będzie również przechowywał towary innych podmiotów. Ponadto, magazyn stanowiący własność wnioskodawcy, nie będzie wynajmowany ani wdzierżawiany. DKIS uznał zatem, że usługi logistyczno-magazynowe w stosunku do towarów należących do kontrahenta wnioskodawcy z siedzibą w Belgii, świadczone przez wnioskodawcę, nie mają bezpośredniego związku z nieruchomością w rozumieniu art. 28e ustawy VAT. Tym samym, do świadczonych usług logistyczno-magazynowych wyrobów gotowych nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania miejsca świadczenia usług wynikające z art. 28e ustawy VAT. Ponadto, jak wskazał wnioskodawca, jego kontrahent posiada siedzibę na terytorium Belgii.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy w kontekście miejsca świadczenia, a tym samym opodatkowania usług logistyczno-magazynowych opisanych we wniosku stwierdzić należy, że w przedmiotowym przypadku dla ustalenia miejsca świadczenia usług logistyczno-magazynowych stanowiących przedmiot zapytania zastosowanie znajduje zasada wyrażona w art. 28b ust. 1 ustawy VAT. Zgodnie z tą za-

sadą miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej. W konsekwencji, DKIS zgodził się z wnioskodawcą, że usługi logistyczno-magazynowe, świadczone przez wnioskodawcę na rzecz podmiotu z siedzibą w Belgii powinny być opodatkowane na terytorium Belgii, stosownie do obowiązujących w tym państwie przepisów.

W zakresie wątpliwości wnioskodawcy co do obowiązku zawarcia na fakturze adnotacji „odwrotne obciążenie” DKIS wskazał, że zgodnie z opisem zdarzenia przyszłego to kontrahent wnioskodawcy posiadający siedzibę w Belgii jest podmiotem zobowiązanym do rozliczenia podatku od wartości dodanej na terytorium Belgii w związku z usługami nabywanymi od wnioskodawcy. W konsekwencji na wnioskodawcy spoczywa obowiązek zawarcia na fakturach dokumentujących świadczenie tej usługi adnotacji „odwrotne obciążenie”.

Komentarz eksperta

Komentowana interpretacja indywidualna potwierdza utrwalone już stanowisko organów podatkowych, zgodnie z którym miejsce opodatkowania VAT usług logistyczno-magazynowych, świadczonych na rzecz podatnika VAT, co do zasady określa się na podstawie zasad ogólnych (przewidzianych w art. 28b ust. 1 ustawy VAT), tj. decyduje o nim miejsce siedziby usługobiorcy. W okolicznościach będących przedmiotem zapytania DKIS wykluczył możliwość stosowania art. 28e ustawy VAT, odnoszącego się do usług związanych z nieruchomościami (dla których miejscem opodatkowania jest miejsce położenia nieruchomości). W ocenie DKIS analizowana usługa logistyczno-magazynowa nie wykazuje bezpośredniego związku z nieruchomością (m.in. poprzez okoliczność, że usługobiorca ma ograniczone prawo wstępu do magazynu). Podatnicy muszą być jednak ostrożni, bowiem w przypadku, gdy dana usługa polega na magazynowaniu towarów (magazynowanie stanowi świadczenie główne) i jednocześnie przyznane jest usługobiorcy prawo do używania/korzystania z magazynu lub jego części, to wtedy zastosowanie powinien znaleźć art. 28e ustawy VAT, czyli miejscem opodatkowania będzie miejsce położenia nieruchomości (magazynu). Stanowisko takie zaprezentował TSUE w wyroku z w sprawie o sygn. C-155/12 RR Donnelley Global Turnkey Solution Poland Sp. z o.o., wskazując, że przepisy unijne należy

interpretować w ten sposób, że kompleksowe usługi w zakresie magazynowania, obejmujące przyjmowanie towarów do magazynu, ich umieszczanie na odpowiednich półkach magazynowych, przechowywanie, pakowanie, wydawanie, rozładunek i załadunek są objęte tym artykułem jedynie wówczas, gdy magazynowanie stanowi świadczenie główne czynności jednolitej i usługobiorcom jest przyznane prawo używania całości lub części wyraźnie określonej nieruchomości. Stąd, w każdym przypadku usługi logistyczno-magazynowe, świadczone między podmiotami z różnych państw, powinny być przedmiotem szczegółowej analizy pod kątem miejsca ich świadczenia (weryfikacja powinna dotyczyć w szczególności charakteru/zakresu świadczeń zapewnianych przez usługodawcę).

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

Silosy, rozumiane jako obiekty budowlane służące do składowania materiałów sypkich (zboże, pasze, cement itp.), mogą w praktyce występować zarówno jako budynek bądź budowla, wyrok NSA z 16 marca 2021 r., sygn. III FSK 3294/21

Rozstrzygana sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej, w której podatnik zadał pytanie dotyczące tego, czy zespół silosów stanowiący magazyn słodu stanowi budynek (opodatkowany od powierzchni użytkowej) czy budowle (opodatkowaną od jej wartości).

Zdaniem organu, silosy na słód stanowią budowle i nie mogą zostać uznane za budynki. Organ argumentował, że silosy stanowią część systemu technologicznego. Podatnik zaskarżył interpretację do WSA w Poznaniu, który oddalił skargę zgadzając się ze stanowiskiem przyjętym w interpretacji.

W omawianym wyroku NSA uchylił wyrok WSA w Poznaniu i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu sądowi. NSA wskazał, że opisane przez podatnika silosy spełniają kryteria budynku, tj. jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród

budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Zdaniem NSA, spełnienie wszystkich tych kryteriów przesądza o tym, że mamy do czynienia z budynkiem. Jednocześnie, sąd mocno podkreślił, że przy określaniu, czy dany obiekt jest budynkiem nie można opierać się jedynie na przeznaczeniu obiektu ignorując jego cechy jako obiektu budowlanego. Zdaniem NSA, taka kwalifikacja (której dokonał organ interpretacyjny) nie ma oparcia w obowiązujących przepisach.

Komentarz eksperta

Na wstępie warto wskazać, że główna teza wyroku dotycząca kwalifikacji jest silnie oparta o treść wyroku TK z 13 grudnia 2017 r., (sygn. akt SK 48/15), zgodnie z którym, jeżeli dany obiekt spełnia kryteria budynku to nie może być uznany za budowlę. Niemniej jednak, wyrok Trybunału odnosił się wprost do sprawy stacji bazowych telefonii komórkowej, a dotychczasowe orzecznictwo w zakresie silosów skłaniało się ku traktowaniu silosów jako budowli (nawet w sytuacjach, gdy spełniały one cechy budynku). Niniejszy wyrok stanowi pewien wyłom w dotychczasowym orzecznictwie.

Na aprobatę zasługuje wskazanie wprost, że niedopuszczalne jest uznanie obiektu za budowlę jedynie z tego względu, że jest on funkcjonalnie powiązany z procesem produkcyjnym. Po pierwsze, stosowanie takich kryteriów nie ma oparcia o przepisy. Po drugie, konsekwentne opieranie się głównie na związkach funkcjonalnych z działalnością produkcyjną może prowadzić do absurdalnych wniosków. Przykładowo, można sobie wyobrazić sytuację, w której wszelkie obiekty zakładu produkcyjnego są kwalifikowane przez organ jako budowle z uwagi na ich funkcjonalny związek z produkcją (a przecież zakład produkcyjny w całości realizuje najczęściej jeden cel – działalność produkcyjną). W tym zakresie, uzasadnienie omawianego wyroku można odczytywać jako „głos rozsądku”.

Praktyczny wpływ wyroku na opodatkowanie silosów u podatników wymaga jednak szczegółowej analizy. Wynika to z faktu, że określenie „silosy” obejmuje szeroki zakres różnorodnych obiektów. Przykładowo, silosy objęte wyrokiem stanowiły obiekty o znacz-

nych (wysokość ok. 30 m i kubatury rzędu kilku tys. m³). Jednocześnie, w praktyce spotyka się także mniejsze obiekty, które mogą stanowić np. prefabrykowane stalowe zbiorniki osadzone na podstawach lub fundamentach. W przypadku takich, mniejszych obiektów, mogą powstać np. wątpliwości, czy posiadają one fundamenty, dach lub czy możliwe jest ustalenie ich powierzchni użytkowej.

W praktyce, ustalenie tych kwestii wymaga często wsparcia osób posiadających kwalifikacje z zakresu budownictwa.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zasady opodatkowania VAT usługi odpłatnego wypożyczenia rowerów miejskich, wyrok NSA z 25 marca 2021 r., sygn. I FSK 1342/20	7
Skutki podatkowe w VAT nabycia laptopów w celu realizacji zadań własnych gminy, wyrok NSA z 18 lutego 2021 r., sygn. I FSK 634/20	7
Ustalenie czy usługi polegające na szerzeniu na terytorium danego kraju akcji informacyjnej na temat produktów polskiej spółki mieszczą się w zakresie art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, wyrok NSA z 15 grudnia 2020 r., sygn. II FSK 2430/18	7
Kwestia obowiązków spółki akcyjnej jako płatnika w związku z wypłatą na podstawie uchwały środków finansowych z zysku spółki na rzecz fundacji, która nie jest jej akcjonariuszem, wyrok NSA z 15 grudnia 2020 r., sygn. II FSK 2044/18	8
Kwestia oceny czy wydatki poniesione na zapłatę wynagrodzeń podwykonawców generalnego wykonawcy, w ramach odpowiedzialności solidarnej inwestora, o której mowa w art. 6471 § 1 ustawy kodeks cywilny stanowią koszty uzyskania przychodu, wyrok WSA w Krakowie z 10 grudnia 2020 r., sygn. I SA/KR 1022/20	8

Zasady opodatkowania VAT usługi odpłatnego wypożyczenia rowerów miejskich, wyrok NSA z 25 marca 2021 r., sygn. I FSK 1342/20

1) Gmina, realizując zadania własne określone w art. 7 ustawy o samorządzie gminnym działa jako organ władzy publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 6 ustawy VAT jedynie wówczas, gdy korzysta ze środków prawnych o charakterze władczym, właściwych władzy państwowej z możliwością jednostronnego rozstrzygnięcia o sferze praw i obowiązków drugiej strony stosunku prawnego oraz stosowania środków przymusu państwowego. Poza tą sferą pozostaje realizacja tych czynności na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych, w ramach których gmina działa na tych samych warunkach prawnych, co prywatny przedsiębiorca.

2) Usługa wypożyczenia przez miasto roweru miejskiego, wymagająca dokonania zapłaty tzw. opłaty inicjalnej, ma charakter odpłatny - w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT i wykonywana jest przez miasto jako podatnika w ramach działalności gospodarczej (art. 15 ust. 1 i 2 ustawy VAT), bez względu na to, że pobór opłaty za korzystanie z wypożyczonego roweru dokonywany jest dopiero po przekroczeniu określonego limitu czasu.

Skutki podatkowe w VAT nabycia laptopów w celu realizacji zadań własnych gminy, wyrok NSA z 18 lutego 2021 r., sygn. I FSK 634/20

1) Gmina, kupując w 2019 r., w ramach jednolitej gospodarczo transakcji na kwotę powyżej 20.000 zł bez kwoty podatku, laptopy wymienione w poz. 28a załącznika nr 11 do ustawy VAT, w związku z realizacją zadań własnych, była po-

datnikiem, w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy VAT, zobowiązanym do rozliczenia transakcji z zastosowaniem mechanizmu odwrotnego obciążenia.

2) Gmina, dokonując nabycia laptopów na podstawie umowy cywilnoprawnej, nie działa jako organ władzy publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 6 ustawy VAT gdyż nawet w sytuacji, gdy czyni to dla realizacji zadań własnych, nie wykorzystuje w tym zakresie żadnej formy władczej, właściwej dla organu władzy publicznej.

Ustalenie czy usługi polegające na szerzeniu na terytorium danego kraju akcji informacyjnej na temat produktów polskiej spółki mieszczą się w zakresie art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, wyrok NSA z 15 grudnia 2020 r., sygn. II FSK 2430/18

W analizowanej sprawie, pośrednicy świadczyli za granicą usługi związane ze sprzedażą wyrobów spółki. Głównym celem umów pośrednictwa było zwiększenie sprzedaży produktów spółki na rynkach zagranicznych, zaś celem wtórnym było prowadzenie akcji informacyjnej, docieranie do klientów z materiałami marketingowymi itp., które to czynności są konieczne dla prawidłowego i efektywnego zdobywania nowych nabywców produktów spółki. Pośrednicy nie byli upoważnieni do zawierania umów w imieniu spółki i do negocjowania warunków umów handlowych.

NSA uznał, iż powyższe usługi objęte są zakresem art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, a czynności składające się na opisane we wniosku spółki o wydanie interpretacji usługi pośredników, mają cechy działań podejmowanych w ramach wykonywania czynności reklamowych oraz w części w zakresie czynności zarządczych.

Kwestia obowiązków spółki akcyjnej jako płatnika w związku z wypłatą na podstawie uchwały środków finansowych z zysku spółki na rzecz fundacji, która nie jest jej akcjonariuszem, wyrok NSA z 15 grudnia 2020 r., sygn. II FSK 2044/18

Przekazanie części swojego zysku podmiotowi zewnętrznemu, bez jakiegokolwiek związku z jego udziałem w kapitale lub z rozliczeniami kapitałowymi, nie może być w tym podmiocie traktowane jako uzyskanie dochodu (przychodu) z udziału w zyskach osób prawnych w rozumieniu art. 10 ust. 1 w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy CIT.

Dla kwalifikacji podatkowej tego dochodu nie ma przy tym znaczenia, czy i kiedy podjęta w tym przedmiocie uchwała walnego zgromadzenia akcjonariuszy rodzi po stronie podmiotu zewnętrznego roszczenie o zapłatę. W art. 10 ust. 1 ustawy CIT ustawodawca wskazuje bowiem na dochód (przychód) „faktycznie uzyskany z tego udziału”.

Kwestia oceny czy wydatki poniesione na zapłatę wynagrodzeń podwykonawców generalnego wykonawcy, w ramach odpowiedzialności solidarnej inwestora, o której mowa w art. 647¹ § 1 ustawy kodeks cywilny stanowią koszty uzyskania przychodu, wyrok WSA w Krakowie z 10 grudnia 2020 r., sygn. I SA/KR 1022/20

1) W przypadku spółki zaistniały przesłanki odpowiedzialności solidarnej z art. 647¹ § 1 kodeksu cywilnego i w tej sytuacji spółka zastosowała się do niego. Zapłata tego wynagrodzenia jest niezależna od woli spółki. Co więcej obowiązek zapłaty wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy obciąża spółkę pomimo, że wcześniej płacąc wynagrodzenie generalnemu wykonawcy,

przekazała już środki na zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy. Niedokonanie zapłaty przez spółkę wynagrodzenia podwykonawcy może powodować dalsze niekorzystne dla spółki skutki. Wskazane okoliczności jednoznacznie przemawiają za tym, że zapłata wynagrodzenia podwykonawcy jest działaniem racjonalnym spółki i zapewnia w pewnych sytuacjach zabezpieczenie źródła jej przychodu (dalszą realizację inwestycji), a w innych pomniejszenie straty (niepowiększanie zobowiązania o odsetki za zwłokę, opóźnienie w zapłacie).

Uwzględnienie w kosztach uzyskania przychodów wskazanych wydatków spółki nie prowadzi też do dwukrotnego obciążenia przez spółkę jej kosztów podatkowych kwotą za wykonane roboty budowlane. Są to bowiem dwa różne tytuły zaliczenia w koszty uzyskania przychodów, a kwota ta nie została w żaden sposób zwrócona spółce. Spółka podkreśliła w opisie stanu faktycznego zawartego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, że w przypadku odzyskania tej kwoty zostanie ona zaksięgowana jako pozostałe przychody operacyjne.

2) Sąd wskazał, iż jakkolwiek odpowiedzialność solidarna, o której mowa w art. 647¹ § 1 kodeksu cywilnego ma charakter gwarancyjny, to nie jest gwarancją, o jakiej mowa w art. 16 ust. 1 pkt 10 lit. b ustawy CIT. Przepis ten wyklucza uznanie za koszt wprost gwarancji, lecz nie - zobowiązań o charakterze gwarancyjnym.

Pojęcie gwarancji nie jest zdefiniowane w ustawie podatkowej, jednak nie może być rozumiane inaczej, niż wynika to z przepisów prawa cywilnego, które ją wprost regulują. Gwarancja nie mieści w sobie przypadku wywiązania się przez inwestora z odpowiedzialności solidarnej względem podwykonawców. Obowiązek ten wynika z mocy prawa, a nie z umowy.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Uznanie prowizji wypłacanej administratorowi grupy zakupowej jako kosztu uzyskania przychodów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.104.2021.1.NL	10
Wyłączenie z opodatkowania VAT opłat za korzystanie z przystanków autobusowych. Zasady dokumentowania ww. czynności , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.44.2021.2.AR	11
Ustalenie czy wydatki na naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów objętych umowami o zarządzanie flotą pojazdów stanowią koszt podatkowy , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.106.2021.4.AK	11
Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 22 ust. 4 ustawy CIT odnośnie do zysku wypłaconego na rzecz komandytariusza , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.600.2020.2.JKU	11
Przesłanki skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej, o której mowa w art. 18d ustawy CIT w ramach działalności związanej z tworzeniem aplikacji na urządzenia mobilne oraz seriali , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.425.2020.3.BS	12

Uznanie prowizji wypłacanej administratorowi grupy zakupowej jako kosztu uzyskania przychodów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.104.2021.1.NL

W rozpatrywanej sprawie administrator grupy zakupowej działa na podstawie upoważnienia udzielonego mu przez poszczególnych właścicieli salonów optycznych wchodzących w skład grupy zakupowej. Umowy zawierane z grupami zakupowymi przewidują m.in. wynagrodzenie dla administratora grupy zakupowej. Wynagrodzenie to przybiera postać prowizji, która uzależniona jest od poziomu zakupów zrealizowanych w spółce przez wszystkich członków grupy zakupowej w danym okresie rozliczeniowym.

Wysokość prowizji jest ściśle uzależniona od poziomu dokonanych przez członków grupy zakupowej zakupów netto soczewek okularowych w danym okresie rozliczeniowym, tj. bez uwzględnienia podatku VAT. Prowizja nie jest co do zasady obliczana od zakupu usług bądź towarów innych niż soczewki okularowe, zdarzają się jednak umowy, w których prowizja należna jest też od zakupu urządzeń optycznych.

W przypadku niektórych umów wypłata prowizji uzależniona jest od uregulowania przez członków grupy zakupowej wszystkich płatności wynikających z faktur zakupu, od których jest naliczana prowizja bądź od niewystępowania kwot przeterminowanych na dzień naliczania/wypłaty prowizji. Prowizja należna administratorowi grupy zakupowej płatna jest na podstawie wystawianej przez administratora grupy zakupowej faktury, a w przypadku, gdy podmiot ten nie jest podatnikiem VAT (zwolnienie podmiotowe) na podstawie wystawianego przez niego rachunku.

W tej sytuacji należy uznać, iż wydatki poniesione na prowizję wypłacaną administratorowi grupy zakupowej od realizowanej przez spółkę sprzedaży towarów/produktów na rzecz członków grupy zakupowej, stanowiącą wynagrodzenia dla administratora grupy zakupowej za podejmowane przez niego działania obejmujące utworzenie, utrzymywanie, powiększanie, reprezentowanie i bieżącą obsługę grupy zakupowej, wykazując związek z prowadzoną działalnością, nie jest to jednak związek bezpośredni czyli przekładający się wprost na wartość (wysokość) przychodów ze sprzedaży. Wydatki te nie mają bowiem bezpośredniego odzwierciedlenia w osiągniętych przychodach, a więc takich których nie można przypisać do konkretnego przychodu, jakkolwiek ich ponoszenie warunkuje ich uzyskanie.

Tego rodzaju koszty, chociaż niewątpliwie związane są z osiąganymi przychodami, nie pozostają w uchwytym związku z konkretnymi przychodami. Zatem powyższe wydatki powinny być traktowane dla celów podatkowych – co do zasady - jako tzw. koszty pośrednie potrącalne na zasadach określonych w art. 15 ust. 4e ustawy CIT, tj. w dniu ujęcia kosztu w księgach rachunkowych, bowiem w sposób pośredni będą wpływać na przychody.

Wydatki ponoszone przez spółkę nie przekładają się wprost (w sposób bezpośredni) na przychody ze sprzedaży towarów handlowych. Powyższe koszty odnoszą się do całokształtu działalności spółki i związane są z jej funkcjonowaniem. W związku z powyższym, wydatki poniesione na prowizję wypłacaną administratorowi grupy zakupowej, o której mowa w wniosku stanowią koszty podatkowe inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami, które są potrącalne w momencie poniesienia, tj. w dniu ujęcia kosztu w księgach rachunkowych, o którym mowa w art. 15 ust. 4e ustawy CIT.

Wyłączenie z opodatkowania VAT opłat za korzystanie z przystanków autobusowych. Zasady dokumentowania ww. czynności, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.44.2021.2.AR

1) Gmina w zakresie udostępniania przewoźnikom przystanków komunikacyjnych za opłatą działa jako organ władzy publicznej i w tym zakresie wyłączona jest z kategorii podatników VAT. Tym samym, czynności udostępniania przystanków komunikacyjnych, z tytułu których pobierane są ww. opłaty, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

2) Do dokumentowania dochodów uzyskiwanych przez gminę z tytułu odpłatności za korzystanie z przystanków autobusowych, nie znajdują zastosowania przepisy art. 106b ustawy VAT. W związku z tym, powyższe dochody uzyskiwane przez gminę, mogą być dokumentowane innymi dokumentami księgowymi, w tym chociażby notami księgowymi.

Należy jednak zaznaczyć, że nota księgowa nie jest dokumentem przewidzianym przez przepisy ustawy VAT i jako taka nie jest objęta regulacją tych przepisów, brak jest jednakże przeciwwskazań na gruncie przepisów dotyczących podatku VAT, dla takiego sposobu dokumentowania.

Ustalenie czy wydatki na naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów objętych umowami o zarządzanie flotą pojazdów stanowią koszt podatkowy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.106.2021.4.AK

Wskazane w opisie sprawy wydatki z faktur jakie będą wystawiane przez warsztaty samochodowe za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów spółki objętych nowymi (oraz rozszerzonymi) umowami o usługi zarządzania flotą pojazdów, które objęte będą ubezpieczeniem dobrowolnym, spełniają warunki do zakwalifikowania jako koszty uzyskania przychodów, zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Należy równocześnie dodać, że w sytuacji opisanej przez spółkę w zdarzeniu przyszłym nie znajduje zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy CIT. Przywołany przepis nie ma zastosowania do wnioskodawcy, który występuje w roli zarządzającego flotą klienta (użytkownika samochodów),

a usługodawcami świadczącymi polegających na naprawach pojazdów.

Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 22 ust. 4 ustawy CIT odnośnie do zysku wypłaconego na rzecz komandytariusza, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.600.2020.2.JKU

W przedmiotowej sprawie, na dzień wypłaty do komandytariusza zysku wypracowanego przez spółkę od dnia 1 maja 2021 r. komandytariusz będzie spełniał warunek nieprzerwanego posiadania przez okres dwóch lat, co najmniej 10% udziałów (akcji) w spółce komandytowej, o którym to warunku mowa w art. 22 ust. 4a ustawy CIT, liczonych od dnia w którym spółka uzyskała status podatnika CIT (tj. od 1 maja 2021 r.).

Okres dwóch lat nieprzerwanego posiadania co najmniej 10% udziału (akcji) w spółce komandytowej upłynie przed dniem (do dnia) wypłaty zysku, albo ewentualnie dwuletni okres wskazany powyżej będzie upływał po dniu wypłaty zysku (zgodnie z art. 22 ust. 4b ustawy CIT). Zastosowanie zwolnienia możliwe jest po spełnieniu przewidzianych w ustawie CIT warunków, w tym w szczególności warunku wynikającego z art. 22 ust. 4a-4b ustawy CIT, dotyczącego nieprzerwanego posiadania (co najmniej 10%) udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej przez okres dwóch lat.

Spełnienie tego warunku zgodnie z powyższymi przepisami jest konieczne w dniu uzyskania dochodu (przychodu) przez spółkę, tj. przez udziałowca/akcjonariusza – zgodnie z art. 22 ust. 4a ustawy CIT, ale jest również możliwe po tym dniu, z uwzględnieniem późniejszego dotrzymania tego warunku (art. 22 ust. 4b ustawy CIT).

Należy podkreślić, że ww. okres nieprzerwanego posiadania (co najmniej 10%) udziałów (akcji) przez okres dwóch lat w kapitale spółki komandytowej, przez jej komandytariusza może być liczony jedynie od dnia kiedy spółka komandytowa stanie się podatnikiem podatku CIT. Tym samym, spółka, od dnia uzyskania statusu podatnika CIT, tj. od 1 maja 2021 r., będzie uprawniona do zastosowania zwolnienia z podatku CIT, o którym mowa w art. 22 ust. 4 ustawy CIT, w stosunku do zysków wypłacanych na rzecz komandytariusza i wypracowanych przez spółkę od 1 maja 2021 r. (tj. od dnia uzyskania przez spółkę statusu podatnika CIT).

Przesłanki skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej, o której mowa w art. 18d ustawy CIT w ramach działalności związanej z tworzeniem aplikacji na urządzenia mobilne oraz seriali, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.425.2020.3.BS

1) Tworzenie aplikacji na urządzenia mobilne może być uznane za działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT, ponieważ spełnia przesłanki wynikające z tych przepisów.

2) Prace nad tworzeniem serialu, mimo iż są efektem działalności spółki, podejmowanej w celu zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań oraz są prowadzone w sposób uporządkowany, zaplanowany, metodyczny, to nie można uznać ich za działalność badawczo-rozwojową, o której mowa w art. 4a pkt 26 w zw. z art. 4a pkt 27 i art. 4a pkt 28 ustawy CIT, bowiem działalność badawczo-rozwojową należy rozumieć jako działalność twórczą, która obejmuje badania naukowe lub prace rozwojowe, a prace nad serialem nie obejmują żadnej z tych aktywności, tj. nie mieszczą się w tej definicji.

Prace nad serialem opisane we wniosku tj. przygotowanie materiałów do serialu, umiowanie wywiadów przeprowadzanych w ramach serialu czy przygotowywanie informacji niezbędnych do stworzenia scenariuszy odcinków nie mają charakteru twórczego, przez co nie stanowią prac rozwojowych w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT.

Ponadto, jak wynika z opisu sprawy serial przedstawia poszczególne etapy gruntownego remontu jednej ze zdewastowanych kamienic zakupionych przez spółkę i przekształcenia powierzchni mieszkalnej tej kamienicy w szereg „aparthoteli”. Remont kamienicy jest w serialu pokazany krok po kroku w różnych aspektach, zarówno pod względem sposobu i techniki budowy, jak też pod względem potencjału inwestycyjnego dla klientów spółki. Celem serialu jest promocja i reklama inwestycji w należącej do spółki kamienicy. Ma on

zachęcić potencjalnych inwestorów nie tylko do zakupu aparthoteli w ramach tej konkretnej inwestycji, ale również innych, podobnych inwestycji prowadzonych przez wnioskodawcę. W konsekwencji, prac prowadzonych nad tworzeniem serialu nie można uznać za działalność badawczo-rozwojową, o której mowa w art. 4a pkt 26 w zw. z art. 4a pkt 27 i art. 4a pkt 28 ustawy CIT.

3) Spółka ponosi wydatki związane z powstaniem aplikacji przeznaczone na wynagrodzenie pracowników i zleceniobiorców za czas pracy bezpośrednio związany z promocją aplikacji i jej wdrożeniem. Ponoszone przez spółkę wydatki związane z wynagrodzeniem pracowników i zleceniobiorców związane są z promocją aplikacji i jej wdrożeniem.

Pracownicy i zleceniobiorcy nie będą tworzyć aplikacji w sensie technicznym (pisać kodu i tworzyć interfejsu), tym zajmują się programiści prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą, od których spółka otrzymuje faktury za usługi programistyczne i przeniesienie autorskich praw majątkowych do aplikacji. W związku z powyższym nie można uznać, że prace związane z promocją aplikacji i jej wdrożeniem są to „prace nad aplikacją”, które związane są z realizacją działalności badawczo-rozwojowej.

Zatem tego rodzaju wydatki nie są wydatkami związanymi z realizacją działalności badawczo-rozwojowej, a jedynie z promocją i wdrożeniem powstałej aplikacji. Tym samym nie można się zgodzić ze spółką, że ponoszone przez niego wydatki na wynagrodzenia pracowników i zleceniobiorców ponoszone na prace nad aplikacją będą podlegały odliczeniu od podstawy opodatkowania na zasadach określonych w art. 18d ustawy CIT.

4) Z uwagi na to, że prace nad serialem nie wyczerpują znamion działalności badawczo-rozwojowej, o której mowa w art. 4a pkt 26 ustawy CIT, to wydatki poniesione przez wnioskodawcę na wynagrodzenia pracowników i zleceniobiorców ponoszone na prace nad serialem nie będą podlegały odliczeniu od podstawy opodatkowania na zasadach określonych w art. 18d ustawy CIT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl